

**בש"פ 8565/14 - העותר בבש"פ 8565/14: באשם עדנאן
שלאלדה, העותר בבש"פ 9030/14: בשאר עובידי נגד המשيبة: מדינת
ישראל**

**בבית המשפט העליון
בש"פ 8565/14
בש"פ 9030/14**

לפני: כבוד השופט י' עמיהט

העוטר בבש"פ 8565/14:
בاسم עדנאן שלאלדה
בשאר עובידי
העוטר בבש"פ 9030/14:

נ ג ד

המשيبة: מדינת ישראל

עתירות ה לגילוי ראייה -
ת"פ 14-07-058351 בבית המשפט המחוזי בירושלים

בשם העוטר בבש"פ 8565/14: עו"ד לאה צמל
בשם העוטר בבש"פ 9030/14: עו"ד לביב חביב
בשם המשيبة: עו"ד איל כהן

החלטה

שתי עיתירות מאוחדות לגילוי ראייה לפי סעיף 44 לפקודת הראות (נוסח חדש), התשל"א-1971 (להלן: הפקודה).

1. כתוב האישום שבפנינו כולל ארבעה נאים: העוטר בבש"פ 8565/14 (להלן: באשם) הוא הנאשם 3 והעוטר בבש"פ 9030/14 (להלן: עובידי) הוא הנאשם 1.

על פי כתוב האישום, עובידי ונאים נוספים היו חברים בארגון החזית העממית (להלן: הארגון), ומАЗ היהתו נערכו השתתף עובידי בפעולותיו של ארגון כמו ידי בקבוקי תבערה לעבר מנהה צבאי ותקיפות אחרות כנגד כוחות הביטחון.

עמוד 1

בשלב מסוים פנה עובידי לבاسم ולנאמן נסף, ומספר להם כי בדעתו לבצע פגוע נקם כנגד יהודים. השלושה נדברו ביניהם, והחלו להוציא מעשיהם לפועל כמפורט להלן.

על פי האישום הראשון, עובידי ואחרים ריססו סיסמאות תמייה בארגון, תלו תМОנות ושלטים התומכים בארגון והשתתפו בתהLOCות תמייה בארגון. במהלך חודש מרץ 2014 בשעה 23:00 לערך, נפגשו עובידי, באسم לנאמן 2. כל אחד מהשלושה הציג בסכין ובכיסוי פנים כדי לבצע פגוע דקירה. השלושה יצאו מהבית וישבו ברכב של אביו של נאשם 2, אך בשל הגשמי שירדו באותו ערב חזרו לביתם מבלי לבצע את זמנה.

במחצית הראשונה של שנת 2014 החליטו עובידי ונאשם 2 לרכוש נשק. נאשם 2 פנה לפולני ומספר לו על כך, ולאחר מכן עידכו את עובידי כי יש אפשרות לרכוש תת-מקלע קרל גוסטב תמורת 8,000 ₪. ואכן, השניים רכשו את הנשק, מחסנית ו-45 כדורים. ביום בו נרכש הנשק יצאו שלושת גיבורי סייפורנו ואדם נוסף לשטח פתוח, ועובידי ונאשם 2 ירו כל אחד חמישה כדורים באוויר. כעבור שלושה ימיםשוב ביצעו עובידי ונאשם 2 ניסוי ירי, במהלךו ירה כל אחד מהשלושה יריות באוויר. במהלך חודש מאי 2014 חזרו עובידי ונאשם 2 על ניסוי הירי וירו שוב שלושה כדורים, אך הפעם עבר שכונת רמת שלמה הקרובה לביתו של נאשם 2, המתוור בשועפט.

לאחר רכישת הנשק ונדרשו העותרים ונאשם 2 לגבי מתחווים אפשריים לבצע פגוע. הועלה אפשרות לבצע ירי לעבר הרכבת הקללה בשועפט, אך זו נשלה נוכחות האבטחה, כסוי המצלמות והבנות של השלושה כי הרכבת ממוגנת. גם האפשרות להיכנס לבתי מגורים בשכונת רמת שלמה ולירות בתושבי הבית נפסלה, ונפסלה גם האפשרות של ירי לעבר בתים בשכונת רמת שלמה.

ביום 31.5.2014 נטו השלושה את הנשק יצאו רעולי פנים ברגל לאזור הצופה לשכונת רמת שלמה. כאשר התקרבו לאזור גן השעשועים בשכונה, השלושה החלו בהכנות לבצע פגוע, ובין היתר, ציבו את מכשירי הטלפון הסלולרי שברשותם. נאשם 2 טען עשרות כדורים בנשק, כאשר הוא מנקה כל קליע על מנת שלא להוثير טביעות אצבע. בתום ההכנות התקדמו השלושה בהליכה שפופה, וכאשר הגיעו סמוך לגדר של גן השעשועים בחניון בתושבים בעלי חזות חרדיות היושבים למרחק של כמאה מטר מהם. השלושה כרעו ברק ליד הגדר – עובידי התמך סמוך לגדר כשהוא אוחז בנשק בחולצה שהביא עמו על מנת שלא להוثير טביעות אצבע, נאשם 2 כרע ברק לידו ובאים מאחוריו. עובידי הבחן בייחודי שנעמד סמוך לגדר בגין השעשועים, כיוון לעברו את הנשק ויראה בירוי אוטומטי לכיוון כ-17 כדורים במטרה להרגו. חלק מהקליעים פגעו במתקי גן השעשועים במקום והתושבים שעמדו בגין ברחו. עובידי הכנס את הנשק לתיק שאותו נשא באשם, והשלושה נמלטו מהמקום. בהמשך, נאשם 2 נטל מבאסם את התקיק והחביאו ברכב נתוש.

שלושה שבועות לאחר מכן העותרים ונאשם 2 את האפשרות לבצע פגוע נוספת, אך הדבר לא יצא אל הפועל.

שלושה נתפסו לאחר שפנו לנאשם 4 שהסכים להחביא עבורה את הנשק, אלא שאביו של הנאשם 4, אשר שמע על כך, הצעיק את המשטרה, הסגיר את הנשק וכך נתפסו כל הנאים.

בigin כל אלה ייחסו לעותרים, בין היתר, העבירות הבאות: חברות בארגון טהור לפי סעיף 3 לפקודה למניעת

טרור, התש"ח-1948; קשור לביצוע פשע (חבלה בכונה מחייבת) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ניסיון רצח לפי סעיף 305 לחוק (עובידי בלבד); חבלה בכונה מחייבת לפי סעיף 329(א)(2) לחוק; רכישת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק (עובידי ונואשם 2 בלבד); נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק והחזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק.

האישום השני מייחס לעובידי ניסיון להברחת טלפון סלולרי לכלא עבורי נאשם 2 – עבירה לפי סעיף 52(ב)(2)(א+ג) לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש), התשל"ב-1971.

2. המאשימה הגישה תעודה חסין, הכוללת את הרכיבים הבאים:

1. מקורות המידע של שירות הביטחון הכללי לרבות כל פרט /או תוכן המידע שיש בו כדי לחשוף.

2. א. שיטות ודרבי פעולה, פעילות מבצעית, נהיי עבודה, ודרך השגת מידע של שירות הביטחון הכללי, ככל שהם מתיחסים לאיסוף מידע מחוץ ובמסגרת חקירה, לרבות תוכן מידע העולם להביא לחשיפת שיטות ונוהלים אלה.

ב. אמצעים טכניים של שירות הביטחון הכללי להשגת חומר מודיעיני וחומר חקירה, לרבות החומר אשר נאסף באמצעות אלה.

3. תפקדים, שמות ומשימות של עובדי שירות הביטחון הכללי לרבות כל פרט אחר שיש בו כדי לגלות או לחשוף בדרך כלשהי את זהותם.

4. החסין חל על רשימת החומר והמידע החסומים תחת תעודה זו, לרבות כל פרט מזהה לגבייהם /או אשר יש בו כדי להעיד על מהותו, היקפו וכמותו של החומר החסוי ולמעט העובדה כי מדובר במידע מודיעיני וחומר חקירה חסוי.

על כן נسبות העתרות לגילוי ראייה.

3. אקדמי ואצני כי חומר החקירה כולל הודעות-הודאות של כל הנאים המפלילים איש את רעהו. באسم אישר כי אין בפיו טענות זוטא, ואילו עובידי הודיע כי בדעתו להעלות טענות זוטא ועל כן הוא מבקש לחשוף את "השורש" ממנו צמה הودאות - החל מהודאות בפני מדווח דרך חקירתו על ידי אנשי השב"כ, לרבות תמליל החקירה וצלום החקירה, ובKİצ'ור את כל השלבים שהובילו עד להודעות-הודאות במשפטה. לשיטת עובידי, יש לקחת בחשבון שמא בתהילן שהביא בסופו של דבר להודאות-הודאות במשפטה, נפלו פגמים שיכולים לסייע לו בטענות החזותא, כגון תחבולת לא לגיטימית או איום, שהביאו אותו להודאות במיוחס לו.

לצד קזו הגנה זה טען עובידי כי בדעתו לטעון שלא היה לו את היסוד הנפשי הנדרש לצורך ניסיון ברצח וכי הירוי

בוצע אם באופן סתמי ואם לצרכי הפקדה.

.4. **דין העתירות להידחות.**

כלל, הנושא של תיעוד חזותי של חקירות חשודים בעבירות בטחון נדון בשעתו בבג"ץ 9416/10 עדalla, המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל נ' המשרד לבטחון פנים (6.2.2013). לעניינו, אין חולק כי המערער קיבל לידי זכ"דים שנרשמו על ידי חוקרי השב"כ, אך שיש באפשרותו לבחון את מהלך החקירה, מה שמצוצם עוד יותר את חיזית המחלוקה.

אשר לשיטות החקירה שהופעלו על עובידי, הרי שהഫסיקה התייחסה לכך זה מכבר:

"לאחר שעיינתי בחומר החסוי וسمעתني את הסבריו המדינה, מקובל עלי כי מידע הנוגע לשיטות החקירה שהופעלו, ולזהות המעורבים בחקרות (להבדיל ממענה קונקרטי לטענות הפסול שמציג העותר) הינו חסוי, והצורך שלא לגלותו מטעמי ביטחון גובר על הצורך בגילוי לשם עשיית צדק (השופט פוגלמן בבש"פ 6225/07 דהיניה נ' מדינת ישראל בפסקה 4 (25.11.2007)).

(לענין השימוש בمدובב ראו גם החלטת השופט רובינשטיין בבש"פ 8838/06 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה ה(3) (22.11.2006)).

.5. **ולגופה של עתירה.**

לאחר שקיימתי דין במעמד צד אחד, שבמהלכו שמעתי את הסבריו נציגי המשيبة (בלוויית נציגי שירות בטחון כלל), בוחנתי את החומר החסוי באספקטריה של קו ההגנה שהציג עובידי בהתאם בדרך הדו-שלבית הנהוגת בעיתורות מעין אלה (ראו, לדוגמה, בש"פ 3490/14 לנדרברג נ' מדינת ישראל (19.6.2014)). לא מצאתי כי יש בחומר החסוי מידע שיש בו כדי לסייע לעובידי, ואשר הצורף לגלוותו לשם עשיית צדק גובר על שיקולי הביטחון שהביאו להוצאת תעוזת החיסין, ומשכך, אין עילה להוראות על גילויים של חלקים מן החומר החסוי. כך גם לגבי باسم, שmailto לא העלה קו הגנה קונקרטי.

.6. אשר על כן, העתירות נדחות.

ניתנה היום, י"ג בשבט התשע"ה (2.2.2015).

ש | פ | ט

